

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **D. J.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 listopada 2018 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w J. z dnia 5 września 2018 r., sygn. akt VI Ka [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia

wyroku Sądu Okręgowego w J. z dnia 24 lipca 2018 r., sygn. akt VI Ka [...]

na podstawie art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 a contrario k.p.k.

postanowił

**zaskarżone zarządzenie uchylić i sprawę w tym zakresie
przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu
Okręgowego w J.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem dnia 5 września 2018 r., sygn. akt VI Ka [...], odmówiono przyjęcia wniosku skazanego D. J. z dnia 22 sierpnia 2018 r. o sporządzenie na piśmie i doręczenie mu wyroku tego sądu z dnia 24 lipca 2018 r. wraz z uzasadnieniem. Z treści zarządzenia wynika, że odmowa przyjęcia wniosku była spowodowana złożeniem go po upływie siedmiodniowego terminu zawitego, przy czym mylnie wskazano na przepis art. 422 § 1 k.p.k., zamiast na art. 524 § 1

zdanie drugie k.p.k., który to przepis dotyczy wyroku sądu odwoławczego i otwiera drogę do wniesienia kasacji.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany, kwestionując prawidłowość wydanej decyzji. Zdaniem skazanego, który w dniu wyrokowania był pozbawiony wolności i nie został doprowadzony na rozprawę odwoławczą, siedmiodniowy termin do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie mu odpisu wyroku wraz z jego uzasadnieniem biegnie od daty doręczenia, a nie od daty ogłoszenia wyroku.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zaskarżone zarządzenie należało uchylić, przy czym jest to efektem zaistnienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Stwierdzenie tego rodzaju uchybienia musi skutkować uchyleniem zaskarżonego zarządzenia, niezależnie od argumentacji skarżącego. Z treści art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać, co do tego wniosku lub tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie, „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji, czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Za takie niewątpliwie należy uznać zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego (por. np. postanowienia SN: z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 7/17, LEX nr 2261758; z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 9/17, LEX nr 2261759). W tej sprawie zaskarżone zarządzenie zamykające drogę do wniesienia kasacji zostało wydane przez sędziego Sądu Okręgowego w J. – K. Ł., która była jednym z sędziów biorących udział w wydaniu wyroku sądu odwoławczego, którego dotyczył wniosek o sporządzenie i doręczenia pisemnego uzasadnienia. Orzekając w sprawie na etapie postępowania odwoławczego sędzia ta była, na podstawie art. 40 § 3 k.p.k. wyłączona od rozstrzygania w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku.

Dlatego też niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego w zażaleniu zarzutu, zaskarżone zarządzenie należało uchylić, a sprawę w zakresie złożonego przez skazanego wniosku przekazać do ponownego rozpoznania prezesowi sądu odwoławczego, tj. Prezesowi Sądowi Okręgowemu w J..

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.